

Burgemeester, dames en heren,

Op deze voor mij bijzondere avond zal ik voor het laatst als dorpsraad-secretaris het woord tot u richten.

Laat ik beginnen met mijn medebestuurders die deze bijeenkomst hebben georganiseerd, daarvoor hartelijk te danken en te complimenteren met het resultaat. Voorts doet het mij heel goed zoveel bekenden met wie ik lang of kort heb samengewerkt, hier te zien. Met name mijn voorganger, Jan Kliennannink, van wie ik in 1993 het secretariaat overnam, en mijn opvolger, Jaap van Nieuwkoop, die net terug is van een ingekorte zakenreis naar Maleisië. En ook de leden en oud-leden van omliggende dorpsraden, waarmee ik ook vele jaren mocht samenwerken. En tenslotte de medewerkers van de gemeente, zowel hier als in Hoofddorp,

waarvan er in mijn 'dienstverband' velen zijn gekomen en weer gegaan!! Ik stel uw aanwezigheid zeer op prijs.

De belangrijkste reden voor mij om nu mijn bestuursfunctie neer te leggen is het feit dat we in dit jaar gelukkig kans hebben gezien om de dorpsraad met een flink aantal enthousiaste mensen uit te breiden. Dat betekent tegelijk een verjonging van de club, en ik hoop dan ook van harte dat deze mensen er plezier in houden om met zoiets als een dorpsraad bezig te blijven. Dank zij veel aandacht in de pers is ook dit dorp beter op de hoogte van het bestaan van de dorpsraad.

Dat brengt mij op het onderwerp; wat betekenen je eigenlijk als dorpsraad?

In de eerste jaren van het bestaan heeft de dorpsraad zelf allerlei activiteiten georganiseerd, met name voor de jeugd maar ook voor alle inwoners. En zelfs een vakantie-week voor Noord-Ierse kinderen. Juist nu we bijna toe zijn aan de opening van een nieuw ONTMOETINGSCENTRUM, wil ik even in herinnering brengen dat de stichting van het oude gebouw een initiatief van de Dorpsraad was, die zich ook intensief met bouw en inrichting heeft bezig gehouden. Het is vrijwel precies 35 jaar geleden dat het OC 'onder de kap' was. Later is het gebouw in 1979 nog geteisterd door een brand die met name zeer veel rookschade heeft veroorzaakt.

Maar het heeft in al die jaren beslist een belangrijke rol in Nieuw-Vennep gespeeld. Vervanging door een nieuw gebouw was aanvankelijk niet in de gemeentepannen begrepen dus moesten dorpsraad en andere organisaties in 2005 opnieuw in de slag voor dit gebouw. Het is daarom verheugend dat er nu een nieuw gebouw op een toekomstig mooie plaats is, met hopelijk op het Harmonieplein een fraaie muziekkoepelel, waarvoor het initiatief ook van de dorpsraad is uitgegaan.

Het verkeer heeft altijd heel veel aandacht gevraagd van de dorpsraad. Daarom werd er al in 1973 een Verkeersgroep opgericht, die zich jaren lang met name heeft ingezet voor de aanleg van fietspaden. Die ontbraken tot dan vrijwel geheel in de polder, en met de toename van het autoverkeer werd het vooral heel onveilig voor scholieren die op de fiets naar school gingen, dikwijls in een andere kern. Dat leidde in mei 1978 zelfs tot een demonstratie waarbij zo'n 1500 schoolkinderen naar het Oude Raadhuis in Hoofddorp fietsten om aan wethouder Kamper een petitie aan te bieden om meer en sneller fietspaden aan te leggen. Later is door de samenwerkende dorpsraden een Fietspadengroep opgericht, maar de Verkeersgroep Nieuw-Vennep heeft hier altijd wel een voortrekkersrol gespeeld. Doordat ik in 1976 voorzitter van de Verkeersgroep werd, kwam ik in de Dorpsraad zelf terecht. Ik ga dus nu gewoon 'op mijn retour', want ook mijn voorzitterschap van de Dorpsraadcommissie R.O. en Mobiliteit, in feite de opvolger van de Verkeersgroep, beëindig ik nu, en verlaat daardoor ook de dorpsraad. In de overtuiging dat er op verkeersgebied heel veel ten goede veranderd is. Zaken waarvoor in de zeventiger en tachtiger jaren demonstraties nodig waren, zijn nu geen onderwerp van bespreking meer, dat wordt gewoon meegenomen.

Andere verkeerszaken die jarenlang de aandacht hebben gevraagd zijn uiteraard de N207, vroeger S-20, die gedurende een aantal jaren gewoon door het dorp liep. Wij togen ooit per dubbeldeksbus met

16 november 2011

weth. Lex Auer naar Haarlem om in de Prov. Staten de doortrekking te bepleiten. Voorts ook de interne verkeersstructuur in Nieuw-Vennep, en de Schipholspoorlijn, die Nieuw-Vennep aanvankelijk niet zou aandoen. Om hier toch een station te krijgen heeft ook de Gemeente zich bijzonder sterk gemaakt.

Ons dorpscentrum heeft ook altijd in de schijnwerper gestaan. Vele plannen voor winkels en winkelcentra in allerlei vormen zijn de revue gepasseerd, uiteindelijk is dat in 'De Symfonie' geresulteerd. En dat is nog steeds een aanwinst! En de Nieuwe Kom is de toekomst, alleen komt die maar heel langzaam dichterbij.

In de verhouding met de gemeente en de manier waarop wij met elkaar omgaan is ook een groot verschil met de 20^e eeuw. Laat ik vaststellen dat het gebiedsgericht werken een belangrijke verbetering heeft opgeleverd. Niet alleen doordat er een aantal medewerkers is die zich alleen met Nieuw-Vennep bezig houdt en daardoor veel meer kennis van plaatselijke zaken krijgt, ook de samenwerking verloopt door de kortere lijnen veel beter. Mijn advies is dan ook om dit uit te breiden. Er zijn genoeg onderwerpen die decentraal kunnen worden afgehandeld omdat er richtlijnen voor zijn. Indien het gebiedsmanagement meer zaken zelf kan afhandelen zonder interventie van 'Hoofddorp' zal ook sneller op vragen gereageerd kunnen worden. Ook kan er nog steeds veel beter naar de burger geluisterd worden, want die heeft toch dikwijls het beste inzicht in iets plaatselijks.

Een voorbeeld hiervan is de inmiddels beruchte oversteek bij de Rodelindalaan, waar binnenkort, na enkele jaren van discussie, stilte en heen en weer praten, de oplossing die als eerste op tafel is gelegd, zal worden uitgevoerd. Mijn suggestie is dan ook om het gebiedsmanagement te versterken: meer mensen, meer kennis, meer verantwoordelijkheid en dus ook méér geld!!. In een plaats als Nieuw-Vennep komen hiervoor genoeg onderwerpen in aanmerking!

Een hierbij aansluitend compliment moet gericht worden op het groenbeheer, zoals dat nu loopt. Ook vanuit de burgerij horen wij hierover veel positieve geluiden. Volhouden daarmee dus!

Dichter bij huis, in huis dus, is er ook nog het thuisfront, dat van al dat Dorpsraad- gedoe niet altijd zoveel plezier beleefde. Tenslotte leidt het tot avonden alleen, omdat er weer vergaderd wordt of omdat de secretaris achter de PC zit om notulen of brieven te schrijven. Voor haar inschikkelijkheid dank ik Mary dan ook zeer. Zonder dat was dit niet al die jaren goed gegaan.

IK vertrek uit de dorpsraad in de overtuiging dat een dorpsraad nog steeds een nuttig instituut is en dat de onze zoveel kwaliteit heeft dat daarvan nog lang een goed gebruik van gemaakt kan worden. Ik wens U daarbij VEEL SUCCES.